

JOGRSOVI HARCOVNÍCI ZE STARÉHO HRABĚCÍ VYDÁVAJÍ

Harcovnický zpravodaj

PŘIHLÁŠKOVÝ SPECIÁL

POČET VÝTISKŮ: 50

VIDAL: Mladší setnický sbor

DATUM VYDÁNÍ: 28. 1. 2026

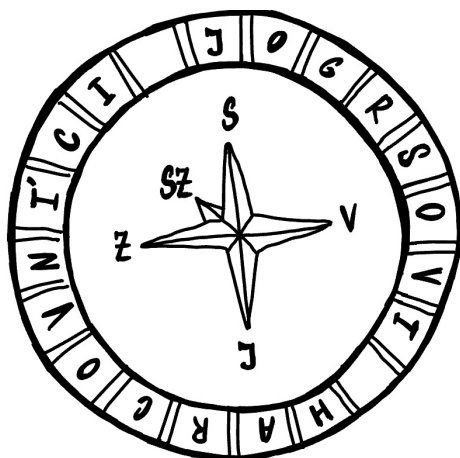

ČÍSLO: 1/2026

Ahoj zdrápanci,

jako každý rok Vám ve schránce přistává předtáborový speciál, který je tenhle rok nabitý nejzajímavějšími články o našem milovaném Šluknovsku, ale také kousky, které jsou určeny k relaxaci a navození táborvé nálady. Nudit se nebude rozhodně nikdo. Nezapomeňte ale, že pokud se máme vidět první dva prázdninové týdny jako vždy, je potřeba poslat přihlášku! Na harcech na viděnou!

Terka:)

Obsah

Slovo Takyrála	3
Harcovnícký horoskop	4
Recepis	5
Historická rubrika	6
Komiks	8
Kulturní okénko	12
Yeníková spojovačka	13
Záhady a pověsti Šluknovska	14
POZOR! Strašidlo v potoce!	15

Takyrálské slovo

Ahoj harcovníci a harcovnice,

čas nám plyne a za námi jsou jak prázdniny, tak Vánoce.

Jsem rád, že vám můžu psát z pozice Takyrála. Cesta, která mě dovedla až sem, začala – jako u každého Takyrála – v roli zdrápance. Postupně jsem prošel řadou funkcí, od kadetování přes setníka až po role spíše v pozadí, jako jsou takytán, klukovník nebo podpultovník. Všechny mě naučily jedné věci, že bez práce, spolupráce a ochoty učit se, to nejde.

Rád bych proto apeloval na vás všechny – zkušené harcovníky i ty, kteří jsou mezi námi krátce nebo je tábor čeká poprvé. I když jste teď na jiné frontové linii – ve školní lavici – snažte se, uče se a posouvejte se dál, abychom mohli společně prožít další super prázdniny s novými vědomostmi a bezstarostným úsměvem.

Přeji vám krásný školní rok a těším se, že se uvidíme na hře i na táboře.

Na Kůň!

Takyrál Kubajz

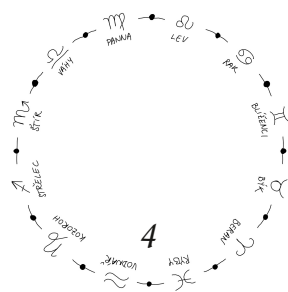
P. S.: My neleníme a táborové přípravy jedou na maximum.

Harcovnícký horoskop

Podle data narození si najdete, jaké jste znamení a přečtete si, co vás čeká na druhé pololetí.

Vodnář 21. 1. - 20. 2.	Nemáš náhodou narozky na den otevření přihlášek? Tak hlavně nezapomeň poslat tu svoji.))
Ryby 21. 2. - 20. 3.	Něco úžasného se ti přihodí na harcu, otázka je, na kterém. Radši přijď na všechny.
Beran 21. 3. - 20. 4.	Trénuj na etapovky, nikdy není moc brzy.
Býk 21. 4. - 21. 5.	Jakmile bude škola moc stresující, tak vyjed' na chvíli do přírody. Les tě ze všeho vyléčí.
Bliženci 22. 5. - 21. 6.	Jestli najdeš na obloze souhvězdí Blížence, tak se ti splní jedno přání!
Rak 22. 6. - 22. 7.	Budou se na tebe lepit peníze každým krokem, pamatuj ale, že nepotřebuješ všechny.
Lev 23. 7. - 22. 8.	Bojuj! I když se ti nebude chtít. Teď je důležité, stát si za svým.
Panna 23. 8. - 22. 9.	Neříkej mi, že jsi se naposledy vysprchoval minulý rok!!
Váhy 23. 9. - 23. 10.	Ozvi se svým táborovým kamarádům, chybíš jim.)
Štír 24. 10. - 22. 11.	Jestli se ti začne hodně stýskat po táboře, tak spi doma ve spacáku, je to super lék.
Střelec 23. 11. - 21. 12.	Zopakuj si bobřík uzlů, něco mi říká, že brzy budeš muset rozuzlovávat nějakou záhadu...
Kozoroh 22. 12. - 20. 1.	Někdy jsi trochu impulzivní, je důležité zastavit se a přemýšlet, než se do něčeho vrhneš po hlavě.

Hodně štěstí vám přeje

Vědma Vali

Recepis

aneb Vaříme s Vildou a Vojtou kuře na ohni

Ingredience:

- kuře celé
- olivový (nebo jiný olej)
- grilovací koření
- kyselé okurky
- sůl
- chléb
- pepř

Postup:

Nejprve si v malé misce rozmíchejte koření s olejem, vždy to děláme jaksi od oka a vždy je to dobré. Dále kuře potřete vytvořenou marinádou – i zevnitř! Pokud nejste zrovna na harcu, dejte kuře do lednice alespoň na půl hodiny. Následně si vytvořte rošt na kterém budete kuře opékat. Ideální je klacek ze živého stromu, protože bude v blízkosti ohně, ale není to nutnost. Tento klacek umístěte nejlépe na dva klacky ve tvaru vidlice tak, aby kuřata nebyla v přímém žáru. Následně kuře otáčejte po dobu devadesáti až sto dvaceti minut (záleží na velikosti kuřete a ohně). Když bude kuře v průběhu moc tmavnout, dejte ho dál od žáru. Hotové kuře se pozná tak, že po vpichu z něj teče čirá šťáva a není růžové u kostí.

Doporučujeme servírovat s kyselými okurkami a chlebem na kusu alobalu.

Tipy:

Pokud jdete na harc a bojíte se, že se vám kuře zkaží, dejte ho do igelitky s mraženým hráškem, to by ho mělo udržovat studené.

Připravte se na nejlepší harcogastronomický zážitek

Vojta a Vilda

Historická rubrika

Milé harcovnictvo, příznivci i odpůrci dějepisu, slyšte!

Již tradičně přicházím s krátkou rubrikou o historických zajímavostech z našeho krásného šluknovského výběžku. Že už zíváte nudou a otáčíte na další stránku? Slibuji vám, že po přečtení tohoto článku budete moct na své kamarády ze setniny chrlit spoustu fun factů!

V minulém čísle jste se dozvěděli, jak to bylo na Šluknovsku s českými a německými názvy. V prvním letošním zpravodaji vás provedu historií jedné malé, kdysi vzkvétající obce, kterou byste dnes na mapě sice našli, ale fyzicky z ní toho zbylo jen pramálo.

Vsadím se, že se alespoň jeden z vás někdy na harcu vydal prozkoumat nejsevernější trať v ČR (jestli ne, třeba to na táboře společně napravíme:)). Právě v těchto místech se kdysi rozkládala vesnice Fukov (německy Fugau – byla totiž osídlena především německým obyvatelstvem). První zmínky o ní pocházejí už ze středověku, asi z 15. století. Jak vidíte na mapě, Fukov tvoří vskutku zvláštní výběžek, skoro jako by ani neměl být součástí Čech. Místní obyvatelé ale hlasováním zařídili, že Fukov nikdy k Německu připojen nebyl (pomineme-li období 2. světové války, kdy se součástí Německa staly všechny pohraniční oblasti).

Největší rozkvět zažíval Fukov v 19. století a v období první republiky. Fungoval zde společenský život, škola, dvě desítky obchodů – obuvnictví, holičství, pekařství, řeznictví, železářství – zkrátka všechno, co člověk k životu

potřeboval. V neposlední řadě tu byl také barokní kostel, který se později stal symbolem pro úplný zánik Fukova.

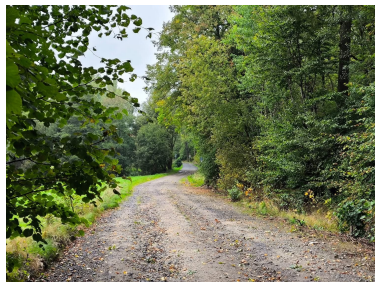
Po válce došlo k odsunu německého obyvatelstva a jejich domy se začaly postupně rozprodávat. Nikdy se ale nenašlo takové množství lidí, aby měla vesnice možnost běžně fungovat. Ani ne 20 let po válce se rozhodlo o tom, že bude Fukov srovnán se zemí. A to úplně. V roce 1960 byl jako poslední budova odstřelen místní kostel sv. Václava.

Dnes obec připomínají jen zbytky hřbitova, vodojem a kříž, který nechal Šluknov vztyčit 40 let po zániku obce.

Místní ze Šluknova a okolí ale na Fukov nezapomínají. Loni uspořádali vzpomínkovou akci Světlo pro Fukov, kde se sešli nejen pamětníci, ale i lidé, kteří se zajímají o historii tohoto regionu.

fukovská hlavní ulice

ta samá ulice dnes

Tak co, dodala jsem vám trochu inspirace, co říct, až se vás setnice nebo setník budou ptát, kam byste chtěli jít na harc? :D No, i kdyby ne, víte toho zase o krapet víc :p

Historii zdar,

Fany

O POTOPĚ SVĚTA: KUBAJZOVA ARCHA

Před mnoha a mnoha lety lidé nechránili přírodu, nechovali se slušně k ostatním lidem a nepomáhali všem harcovníkům v každé situaci... Ve světě převládla krutost, podlézavost a vychytralost. Hospodin pocítil trpký zármutek a rozhodl se lidi potrestat.

Jediný Noe, syn harcovníků, který ctil Hospodina a harcovnické desátero, byl zpraven o jeho rozhodnutí.

Noe a jeho rodina započali stavbu archy. Sám Noe pak vlastními silami a s úctou k tvorům Božím dovedl živočichy na palubu, aby mohl po potopě dál šířit harcovnictví.

A tak přišla potopa.

Že se na lidi něco chystá, to nepopřel ani ten největší optimista.

Óuch óuch, tó bajó jest! Bórec su.

Teď už nejsem suchozemský muž, já to vím...

Tý brdo, ten sloňák se nějak rozvodnil

Ještěže jsem si nevzal ponožky... a ani trenky

Ale já do přihlášky vyplnil, že jsem neplavec!

A já mám vody dost!

Glo glo gl...

Hou hou samá voda hou hou samá voda...

Noemova archa byla velkou potopou vynesena na posvátnou horu Klíč. Sto padesát dní zde Noe se zbylým osazenstvem sečkal v poklidu. Sto padesátý první den se Noe rozhodl vypustit holubici.

Holubice se rozlétla po kraji oproštěného od Božích vod a přinesla Noemu na důkaz olivovou větev. Noe se konečně navrátil i se svojí rodinou a zvěří na suchou zem.

Kulturní okénko

Nazdárek harcovníci!

V těchto krutých zimních časech, kdy tma a mráz zabraňují i těm nejotrlejším harcovníkům jít do přírody a tábor je teprve na cestě, nikoliv za dveřmi, vychází první historická kulturní rubrika! Kulturní zážitky totiž potřebují i ti největší zatuhlíci. Proto letošní zpravodaj přináší několik tipů, kam vyrazit v Praze, buď sám, s rodinou, či kamarády, zapojit kreativní mysl a rozzářit jinak unylé zimní dny.

Malování hrnků v Kafe & Hrnky

Kdo se nezúčastnil harcu smaltování plecháčků, ať nezoufá! Přesto, že si i plecháček můžete jít kdykoliv namalovat sami, máme pro vás podobnou zábavu. Ta se nachází v ulici Nerudova na Malé Straně v prostorách roztomilé kavárny Kafe & Hrnky. Vytvořte si na jejich webu rezervaci, přijďte si namalovat keramický hrniček a již za pět dní si vyzvednete unikátní přírůstek do vašeho obydlí!

Artová pražská kina

Zimní časy jsou náchylnější k zbytečnému ulpívání na telefonech a jiných zařízeních, proto, pokud se opravdu chci nechat unášet obrazem, řešením může být večer v kině. Všichni však nejspíš zažili návštěvu klasického multikina – skvělou alternativou, mnohdy i méně náročnou pro peněženku, jsou pražská artová kina. Lze zmínit Kino Aero, Kino Atlas, Kino Světozor, Bio Oko, Kino Přítomnost, Kino Kavalírka či Kino Pilotů. Každý si vybere, kina nabízejí rozmanitý výběr filmografie od populárních megafilmmů po malé festivalové dokumentární snímky.

Workshopy v prostorách Národní Galerie

Národní galerie nejenže uchovává a vystavuje tisíce kousků umění, také ve svých prostorech umožňuje pořádání rozmanitých workshopů a výtvarných dílen, které jsou mnohdy napojené na aktuální výstavy, a provází jimi

i samotní umělci. Je třeba zarezervovat místo – což je jediné, co musíte kromě svého času obětovat, jelikož workshopy jsou mnohdy zdarma. Pro detailnější inspiraci se podívejte na stránky – můžu ale zmínit třeba workshop určený pro děti s názvem Malé a velké krásy Asie. Na něm si 7/2/2026 můžete vyzkoušet techniky a styl specifický pro asijské umění.

Barča L

Yeníková spojovačka

Spoj body od 1 do 100. Napiš mi...

- druh zvířátka, který na obrázku je
- a jaká čísla se nachází uvnitř siluety (po spojení čísel 28 a 100)

Odměna jistá! Pomoc rodičů vítaná ;) Výsledky pošli na

hrabe.tomas@seznam.cz

Takytán Tom

Záhady a pověsti Šluknovska

Čarodějnice z Jitrovníku

Jitrovník je zajímavý kopec, který se nachází přibližně 12 km od naší základny a je obklopen lesy a močály. Zde kdysi žila mocná čarodějnice, která měla údajně schopnost ovládat přírodní živly. Lidé z okolí se jí báli a vyhýbali se jí, protože věřili, že dokáže přivolat bouře a neštěstí. Jednoho dne se však stalo, že mladý pastýř ztratil své stádo a zoufale hledal pomoc. Odvážil se tedy za čarodějnici a prosil ji o pomoc.

Čarodějnice, překvapena jeho odvahou, se rozhodla mu pomoci, ale pod jednou podmínkou – musel jí slíbit, že nikdy nikomu neprozradí, kde ji našel a jak mu pomohla. Pastýř souhlasil a čarodějnice mu ukázala tajnou cestu, kterou se stádo vrátilo zpět.

Pastýř svůj slib dodržel a čarodějnice se stala jeho tajnou ochránkyní. Lidé si všimli, že pastýř má neobyčejné štěstí a jeho stádo je vždy zdravé a silné. Nikdy však neodhalil tajemství své ochránkyně, a tak čarodějnice zůstala v povědomí lidí jako tajemná a mocná bytost, která může být jak nebezpečná, tak i nápomocná.

Noční lovec

Před dávnými časy řádili v okolí našeho tábora loupežníci, kteří svá shromáždění a porady pořádali v jednom údolí mezi Šenovem a Mikulášovicemi. Nikdy se je nepodařilo chytit, neboť se vždy okamžitě ukryli ve svých skrýších v podzemních jeskyních, skalních rozsedlinách a dutých stromech.

Uprostřed obávaného lesa žil v malé chatě lovec Petr, u něhož nacházeli místní vždy dobrou radu nebo pomoc, protože byl velmi bystrý a znal tajemné síly přírody. Jednoho dne za ním přišli muži z okolí s prosbou o pomoc proti loupežníkům. Petr je vyzval, aby přišli za soumraku ozbrojeni. Když se sešli, Petr se na místě pomodlil a začal vyprávět, že ve svém mládí vedl velice hříšný život, a proto na něm spočívá trest boží. Duch jeho matky mu prý

zvěstoval, že Boží milosti se mu dostane teprve tehdy, až za ním přijdou lidé, kteří jsou v nesnázích a s důvěrou se na něho obrátí s prosbou o pomoc. Poradil jim ještě, aby po porážce loupežníků vysušili rybníky, kam loupežníci ukrývali své poklady. V následném boji byli loupežníci poraženi. Z místních osadníků nepřišel o život žádný, jen lovec Petr v něm našel smrt a zřejmě i své vykoupění. Na místě, kde padl, byl i pohřben. Poklady byly nalezeny a rozděleny mezi muže. Rybníky byly přeměněny na louky, ale jejich tvar je stále rozeznatelný.

Mikus

POZOR! Strašidlo v potoce!

Šluknovský výběžek má i svého vlastního ducha! Jmenuje se Pumpota a je to takový místní vodník nebo čaroděj. Nemusíte se bát, není zlý. Rád bydlí u starých mlýnů a říček. Místní o něm vyprávějí spoustu vtipných příběhů. Když budete poslouchat u potoka, třeba uslyšíte, jak si brouká!

Na severu o něm koluje mnoho vtipů, určitě už jste nějaké při harcu nebo na táboře slyšeli:

Jde Pumpota po lese a vidí hajného. Hajný na něj křičí: „Pumpoto, sbíráš borůvky?“

Pumpota odpoví: „Ne, jen jim pomáhám najít cestu do mé pusy!“

Přijde Pumpota k doktorovi a stěžuje si: "Pane doktor, bolí mě na hrudi, když dýchám."

Doktor na to: „Tak nedýchejte.“

Žena si stěžuje Pumpotovi na drahotu: „To je hrozné, Pumpoto, za kilo mouky chtějí tolik peněz!“

Pumpota odpoví: „Buď ráda, aspoň budeš mít tenčí palačinky.“

Tak co, sbalíte batoh a vyrazíte prozkoumat náš Divoký sever?

Dobrodružství čeká!

Kubíno

!POZOR POZOR!

od 1. 2. se otevírají

přihlášky na tábor

Jak se přihlásit?

navštivte naše webové stránky

www.harcovník.cz

nezapomeňte se přihlásit včas, kapacita tábora je
omezená

J

